

тѣ на вснчкы, кои-то слышахъ негово-то
послание 1).

Въ дѣтство-то мѣ юще, неговѣ-тѣ ро-
дители снѣвахъ, че у азыка на дѣтенце-
то израсла една голѣма лоза, що-то сѣ про-
стираще по вснчкѣ-тѣ земѣ; а птици-тѣ
дохождахъ да калѣхъ отъ неѣ; оттова
прѣдвидѣхъ, че дѣте-то ще вѣде знаме-
нитѣ чловѣкѣ. — Първо онѣ знаѣше да го-
вори само Сирскы; а по едно врѣмѣ кога-
то доде при великаго Василіа, отъ кого-то
къде рѣкоположенѣ свѣщенникѣ, начена да
говори по Гръцкы, безъ да знаѣше този
азыкѣ. Съ начало онѣ възпріе монашескы
животѣ, и Божѣ-та благодѣ сѣ изла у
негово-то сѣрдце, що-то написа много кни-
гы за всако поканіе, и мнозина побчи въ
добродѣтель-тѣ; прѣживѣ до дълбокѣ ста-
рость и, сѣдѣ малко болѣдѣванье, прѣстави
сѣ ко Господѣ 2).

Въ тоѣ день ѣмѣ-тѣ на Прѣподобнаго Отца Паладіа.

Блаженны Паладій быше сѣ направиль, у нѣкоѣхъ горѣ, единѣ
малкѣ колибѣхъ дѣто сѣ живѣше затворенѣ, упражняванѣ самѣ себе
сѣ съ бденіе, вѣсѣдѣшнѣ молитвѣ и постѣ; за то пріѣ отъ Бога

1) изъ четый Миней

2) изъ пролога.